

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Луковит, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛУКОВИТ в публично заседание на двадесет и четвърти септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ВЕНЦИСЛАВ СТ. ВЪЛЧЕВ**

при участието на секретаря **В.К. П.**
като разгледа докладваното от **ВЕНЦИСЛАВ СТ. ВЪЛЧЕВ** Гражданско дело
№ 20204320100666 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от „ЮБЦ“ ЕООД против Р. М. Р., ЕГН *****, с адрес в *****, с правно основание чл. 415, вр. с чл. 422 от ГПК - с цена на иска 1183.58 лв., представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на сключени договори за далекосъобщителна услуга и незаплатен остатък от цена на лизингово устройство.

В исковата молба се твърди, че ищцовото дружество предявява исковата си претенция срещу ответника Р. М. Р., въз основа на договор за цесия от дата 01.10.2019 г., с прехвърлител на вземанията ”С.Г.Груп“ ООД, ЕИК ***, което дружество, от своя страна е цесионер и собственик на вземания по договор за цесия от 16.10.2018 г., с прехвърлител на вземания „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД. Мобилният оператор с търговска марка „БТК“ ЕАД е прехвърлил вземания спрямо физически и юридически лица, подробно описани в Приложение № 1 от договора, извадка от което прилагам.

Твърди се, че „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК *** е встъпил в правата си на кредитор въз основа на валидно правно основание още преди подаването на заявлението по чл. 410 ГПК и в настоящото производство е ищец по установителния иск. Ищецът-кредитор е придобил права върху цедираните вземания, ведно с всички произтичащи от това права и задължения, с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и с изтеклите лихви, договорни неустойки, ако има такива и други.

Твърди се, че между „БТК“ ЕАД с ЕИК *** и Р. М. Р. с ЕГН *****, е сключен договор за електронни съобщителни услуги с клиентски номер ***** от дата 12.09.2016. г., с който му е предоставена цифрова ТВ услуга при условията на тарифен план TV GO пакет

Старт с месечен абонамент 8.90 лева. Срокът на Договора е бил за 24 месеца, съответно до 12.09.2018 г.

Твърди се, че на дата 26.12.2016 г., ответникът е сключил Допълнително споразумение, с което е добавил за ползване мобилна услуга за номер ***** при условията на тарифен план VIVACOM Smart L с месечен абонамент 29.99 лева и е добавил допълнителен пакет Удвоени MB на максимална скорост SMART с абонамент 1.99 лева/месец. Срокът на споразумението е бил 24 месеца - до дата 26.12.2018 г.

Твърди се, че на дата 13.06.2017 г. ответникът е сключил ново Допълнително споразумение, с което е добавил за ползване ТВ услуга при условията на тарифен план VIVACOM TVL + с месечен абонамент 24.99 лева. Същевременно е добавил и нова мобилна услуга за номер ***** при условията на тарифен план Smart XL+ с месечен абонамент 39.99 лева. Срокът на споразумението е бил 24 месеца - до дата 13.06.2017 г. На същата дата 13.06.2017 г., ответникът се е възползвал от преференциални условия, предложени от мобилния оператор, сключвайки Договор за лизинг № ***** за устройство - GSM SAMSUNG GALAXY S8, на обща лизингова цена 1074.66 лева, със следната схема на изплащане: 24 броя месечни лизингови вноски, от които 23 в размер на 43.30 лева и една последна лизингова вноска в размер на 43.20 лева.

Твърди се, че абонатът /ответникът/ е потребил и не е заплатил мобилни услуги за периода 22.05.2017 - 21.08.2017 на обща стойност 443.23 лева. Към всяка от фактурите има приложено извлечение-детайлизирана справка от потреблението за ползваната услуга. Незаплащането в срок на издадените от Оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги на стойност 443.23 лева е обусловило правото на БТК - чл. 50 от ОУ във връзка с чл. 43, т.1. Абонатът има следните задължения: 43.1. да плаща в срок дължимите суми за предоставените услуги; да прекрати едностранно индивидуалния договор на абоната. При неспазване на което и да е задължение в т.43 от Общи условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, БТК има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него.

Твърди се, че след едностранното прекратяване на индивидуалните договори на ответника мобилният оператор е издал по клиентски номер № ***** на дата 22.09.2017 г. крайна фактура № 0021334551. В издадената крайна фактура е начислена неустойка за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги в размер на 1000.41 лева., от които за ищеца интерес представлява част от сумата до размер на 317.58 лв. останалите незаплатените лизингови вноски, от които се претендира 20 броя незаплатени лизингови вноски в размер на 866 лв., като е включена и сумата за потребените мобилни услуги от предходни периоди.

Твърди се, че неизпълнение на основното задължение на потребителя да заплаща в уговорения срок месечната абонаментна такса за ползваните услуги, е дало основание на оператора да прекъсне достъпа до мрежата си, съответно да преустанови начисляването на месечна абонаментна такса, и да начисли и претендира неустойка за прекратяване

ползването на услугите - то ест потребителят да понесе отговорността си за неизпълнението на договорните задължения и да заплати на оператора неустойка за предсрочното прекратяване на сключените договори.

Отправя се молба до съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника Р. М. Р., че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „ЮБЦ“ ЕООД, в размер на 1183.58 лв., от които: 317.58 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договор с клиентски номер ***** от дата 12.09.2016. г. и два броя допълнителни споразумения към него от дата 26.12.2016. г. и от дата 13.06.2017. г., сключени между ответника и „БТК“ ЕАД; 866 лв. - незаплатена цена на лизингово устройство GSM SAMSUNG GALAXY S8, съгласно договор за лизинг от 13.06.2017 г., сключени между ответника и „БТК“ ЕАД.

Отправено е доказателствено искане за прилагане образуваното по реда на чл. 410 от ГПК ч.гр.д. № 351/ 2020 г. по описа на РС – Луковит.

Към исковата молба са приложени: Договор за цесия от дата 16.10.2018 г.; Пълномощно; Договор за цесия от 01.10.2019 г.; Извлечение от Приложение № 1 към договор за цесия от 01.10.2019 г.; Договор за мобилни услуги с клиентски номер *****; Заверени копия на фактури; Общи условия на Мобилния оператор за далекосъобщителни услуги и за лизинг; Уведомление за цесия.

В едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 ГПК от страна на адв. С. Х. от АК - Ловеч, назначена за особен представител на ответника Р. М. Р., е депозиран отговор на исковата молба, с който се оспорва твърдението на ищеца, че ответникът Р. Р., е уведомен за двете цесии по смисъла на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД на дата 16.03.2020 г., с оглед което е единствен титуляр и разпоредител на вземането е „ЮБЦ“ ЕООД. Твърди се, че в настоящото производство, а и в това по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 351/ 2020 г. по описа на РС Луковит не са представени доказателства за уведомяване на длъжника. Сочи се, че в обстоятелствената част на исковата молба, за датата на деактивация на процесния абонамент е посочена - 15.09.2017 г. от оператора „БТК“ ЕАД, като на основание чл. 111, ал. 1, б. „б“ и буква „в“ от ЗЗД, се прави възражение за изтекла в полза на ответника погасителна давност за двете вземания - за неустойка в размер на 317.58 лева и вземането за неизпълнение задължението да заплати цената на лизинг устройството в размер на 866.00 лева за мобилен телефон „Samsung Galaxy S8“.

В с.з. ответникът се представлява от назначения му особен представител по делото, който оспорва исковите претенции.

Съдът, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното от **фактическа страна:**

От приложеното ч.гр.д. № 351/ 2020 г. по описа на Районен съд – Луковит се установява, че ищецът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу длъжника (ответник по делото), за което е издадена Заповед № 260002 от

18.08.2020 г., с която е разпоредено длъжникът Р. М. Р. да заплати на „ЮБЦ“ ЕООД гр. София сумата 1183.58 лева (осемдесет и три лева и 0,94 ст.) – представляваща парично вземане, от които: 317.58 лева - обезщетение за неизпълнение на договори с клиентски номер ***** от дата 12.09.2016г., 26.12.2016г., 13.06.2017г., обективизирано във фактура № 0021334551/ 22.09.2017г. на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, цедирано в полза на заявителя; 866.00 лева - незаплатена част от лизингови вноски за устройство GSM марка „SAMSUNG GALAXY S8“, със сериен № 359038081922681, с крайна цена 995.56 лева, с вкл. ДДС, по договор за лизинг от 13.06.2017г. сключен между длъжника и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, цедирано в полза на заявителя, както и 25.00 лева - разноски по делото, представляващи държавна такса.

На 12.09.2016 г. между „БТК“ ЕАД с ЕИК *** и ответника Р. М. Р. е сключен договор за електронни съобщителни услуги с клиентски номер *****, с който на ответника е предоставена цифрова ТВ услуга при условията на тарифен план TV GO, пакет Старт, с месечен абонамент 8.90 лева. Сроктът на Договора е бил за 24 месеца, съответно до 12.09.2018 г.

На дата 26.12.2016 г., ответникът е сключил Допълнително споразумение, с което е добавил за ползване мобилна услуга за номер ***** при условията на тарифен план VIVACOM Smart L с месечен абонамент 29.99 лева, и е добавил допълнителен пакет Удвоени MB на максимална скорост SMART, с абонамент 1.99 лева/месец. Сроктът на споразумението е бил 24 месеца - до дата 26.12.2018 г.

На дата 13.06.2017 г. ответникът е сключил ново Допълнително споразумение, с което е добавил за ползване ТВ услуга при условията на тарифен план VIVACOM TVL+, с месечен абонамент 24.99 лева. Същевременно е добавил и нова мобилна услуга за номер ***** при условията на тарифен план Smart XL+, с месечен абонамент 39.99 лева. Сроктът на споразумението е бил 24 месеца - до дата 13.06.2017 г. На същата дата 13.06.2017 г., ответникът се е възползвал от преференциални условия, предложени от мобилния оператор, сключвайки Договор за лизинг № ***** за устройство - GSM SAMSUNG GALAXY S8, на обща лизингова цена 1074.66 лева, със следната схема на изплащане: 24 броя месечни лизингови вноски, от които 23 в размер на 43.30 лева и една последна лизингова вноска в размер на 43.20 лева.

Ответникът е потребил и не е заплатил мобилни услуги за периода 22.05.2017 - 21.08.2017 на обща стойност 443.23 лева. Към всяка от фактурите има приложено извлечение-детайлизирана справка от потреблението за ползваната услуга. Незаплащането в срок на издадените от Оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги на стойност 443.23 лева е обусловило правото на БТК - чл. 50 от ОУ във връзка с чл. 43, т.1. Абонатът има следните задължения: 43.1. да плаща в срок дължимите суми за предоставените услуги; да прекрати едностранно индивидуалния договор на абоната. При неспазване на което и да е задължение в т.43 от Общи условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, БТК има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или да прекрати едностранно индивидуалния договор

с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него.

Поради неплащане на потребените мобилни услуги, мобилният оператор едностранно е прекратил индивидуалните договори на ответника и е издал по клиентски номер № ***** на дата 22.09.2017 г. крайна фактура № 0021334551. В издадената крайна фактура е начислена неустойка за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги в размер на 1000.41 лева., от които за ищеца интерес представлява част от сумата до размер на 317.58 лв. останалите незаплатените лизингови вноски, от които се претендира 20 броя незаплатени лизингови вноски в размер на 866 лв., като е включена и сумата за потребените мобилни услуги от предходни периоди.

От страна на ответника не са представени доказателства за изпълнение на договорените и отразени във фактурите парични задължения по договорите за абонаментни такси и лизингови вноски, от което съдът приема, че същия не е изпълнил поетите с договора задължения.

Съдът намира, че ответникът е изпаднал в забава, доколкото не е изпълнил в указания в издадената крайна фактура срок задължението си към „БТК“ ЕАД. Съгласно посоченото в договора, ако договорът бъде прекратен по вина на абоната, включително при неплащане на дължими суми, абонатът дължи неустойка в размер на не повече от трикратния размер на месечните такси.

Съдът намира иска на ищеца за основателен и доказан и следва да се постанови решение, с което да се признае за установено, че вземането му за сумата от 317.58 лева, представляваща обезщетение за неизпълнение на договори с клиентски номер ***** от дата 12.09.2016г., 26.12.2016г., 13.06.2017г., обективизирано във фактура № 0021334551/ 22.09.2017г. на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, както и за сумата от 866.00 лева, представляваща незаплатена част от лизингови вноски за устройство GSM марка „SAMSUNG GALAXY S8“, със сериен № 359038081922681, с крайна цена 995.56 лева, с вкл. ДДС, по договор за лизинг от 13.06.2017г. сключен между длъжника и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, съществува.

Въз основа на договор за цесия от 16.10.2018 г. „БТК“ ЕАД е прехвърлил вземането срещу длъжника на „С. Г. Груп“ ООД, което вземане срещу длъжника Р. М. Р., последствие е било включено и във втория договор за цесия от 01.10.2019 г. между „С. Г. Груп“ ООД и „ЮБЦ“ ЕООД. Към договорите е приложен документ - Приложение № 1 представлява списък/таблица в електронна форма на компактдиск, съдържащ информация за вземанията по договорите за мобилни услуги и съответно за всеки един от длъжниците по тях, в т.ч. ответникът по делото.

Към исковата молба е приложено уведомление за двете цесии, подписано от законния представител на „С.Г. Груп“ ООД, което дружество уведомява длъжника от името на мобилния оператор за цесията от 16.10.2018 г. и от свое име, в качеството си на цедент от 01.10.2019 г. Съдът възприема връчването на исковата молба на длъжника, към която са приложени и документи удостоверяващи прехвърлянето на вземането от цедента на

цесионера, като надлежно уведомяване на длъжника за цесията по чл. 99, ал. 4 от ЗЗД. Връчването на всички книжа по делото на назначения особен представител на ответника е надлежно и от този момент се пораждат свързаните с факта на връчване правни последици.

При така изложената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Предявеният положителен установителен иск е с правно основание чл. 415, вр. с чл. 422 от ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 и чл. 92, вр. чл. 99 ЗЗД, вр. чл. 228, ал. 1 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/. Същият е процесуално допустим - предявен е от лице - заявител, имащо правен интерес да иска установяване със сила на пресъдено нещо съществуването на вземанията си по издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 ГПК.

Предявеният положителен установителен иск има за предмет установяване на съществуването, фактическата, материалната дължимост на сумата, за които е била издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК.

По този иск следва с пълно доказване ищеца, твърдящ съществуване на вземането си, да установи по безспорен начин неговото съществуване спрямо ответника – длъжник. Ищецът носи процесуалната тежест да докаже съществуването на фактите, които са породили неговото вземане.

В случая, предмет на предявения иск са вземания, произтичащи от сключен на 12.09.2016 г. между „БТК” ЕАД с ЕИК *** и ответника Р. М. Р. с клиентски номер *****, с който на ответника е предоставена цифрова ТВ услуга при условията на тарифен план TV GO, пакет Старт, с месечен абонамент 8.90 лева. Срокът на Договора е бил за 24 месеца, съответно до 12.09.2018 г. Вземането произтича и от сключеното допълнително споразумение на дата 26.12.2016 г., с което на ответника е добавена ползването на мобилна услуга за номер ***** при условията на тарифен план VIVACOM Smart L с месечен абонамент 29.99 лева, с допълнителен пакет Удвоени MB на максимална скорост SMART, с абонамент 1.99 лева/месец. Срокът на споразумението е бил 24 месеца - до дата 26.12.2018 г. Произтича и от сключеното ново допълнително споразумение на 13.06.2017 г., с което на ответника е добавено ползването на ТВ услуга при условията на тарифен план VIVACOM TVL+, с месечен абонамент 24.99 лева. Същевременно е добавена и нова мобилна услуга за номер ***** при условията на тарифен план Smart XL+, с месечен абонамент 39.99 лева. Срокът на споразумението е бил 24 месеца - до дата 13.06.2017 г. На същата дата 13.06.2017 г., ответникът се е възползвал от преференциални условия, предложени от мобилния оператор, сключвайки Договор за лизинг № ***** за устройство - GSM SAMSUNG GALAXY S8, на обща лизингова цена 1074.66 лева, със следната схема на изплащане: 24 броя месечни лизингови вноски, от които 23 в размер на 43.30 лева и една последна лизингова вноска в размер на 43.20 лева.

Между страните са възникнали валидни облигационни правоотношения, по силата на които операторът е предоставил на абоната телефонен номер, при съответна месечна такса и лизингови вноски, и условия и срок на действие на договора, срещу задължението за

заплащане на уговорената цена на услугата - абонаментни такси и цени на услуги извън включените в съответния тарифен план.

В договора и допълнителните споразумения се съдържат - описание на тарифният план, ценовите условия, лизинговите вноски, като са посочени задълженията на абоната и последиците от неизпълнението им, свързани с начисляване на неустойки. Договорът по своето съдържание отговаря на законовите изисквания за договори, сключени при общи условия, като те включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на услугите, а липсващите елементи могат да бъдат заместени от общите условия, които са неразделна част от тях. Те са приети с положения подпис на абоната в самият договор, който не е оспорен и по този начин лицето е декларирало, че е запознато с тях.

Съдът намира, че от страна на ищеца не се претендират суми, основани на неравноправни клаузи по смисъла на чл. 143 от ЗЗП. В този смисъл съдът намира, че претендираните вземания от ищеца „ЮБЦ“ ЕООД са установени, както по основание, така и по размер. Предвид на горното, съдът намира, че предявеният искът на ищеца по чл. 415, вр. с чл. 422 от ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 и чл. 92, вр. чл. 99 ЗЗД, вр. чл. 228, ал. 1 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, е основателен и доказан и следва да се уважи.

Относно разноските в исковото и заповедното производство.

Ищецът е направил разноски, които доказва - в размер на 50.00 лева, представляващи държавните такси в заповедното производство и в исковото производство, и в размер на 312.85 лв. за особен представител на ответника, общо 362.85 лева, които следва да се поставят в тежест на ответника.

С разпореждане № 472 от 15.04.2021 г. съдът е указал на ищеца да внесе сумата от 312.85 лева за назначаване на особен представител на ответника. С вносна бележка от 18.05.2021 г. издадена от „Юробанк България“ АД, ищецът е внесъл по сметка на РС – Луковит сумата от 402.22 лева - основание депозит за особен представител по гр. дело № 666/ 2020 г. Внесената сума надвишава указания размер за депозит за особен представител с 89.37 лева, която сума следва да бъде възстановена на ищеца.

Претенцията за разноски в двете производства, представляващи адвокатско възнаграждение, е неоснователна и следва да се отхвърли по следните съображения.

На първо място в заповедното производство ищецът, тогава с качество заявител, е подал нередовно заявление и не е отстранил пропуските му след указания на съда, което е довело до отказ да се издаде заповед за изпълнение, т.е. постановен е неблагоприятен за заявителя изход и съответно той няма право да претендира адвокатско възнаграждение. Единствената привилегия, която ползва, е възможността да довнесе държавна такса за исковия процес.

Ищецът има право да получи разноските, за които обаче доказва реално плащане. В т. 1 на ТР № 6/ 2013г. ОСГТК на ВКС е прието, че когато е доказано извършването на разноски в производството, те могат да се присъдят по правилата на чл. 78 ГПК. Дадени са допълнителни указания, че в случаите, в които законът предвижда задължително плащане

на сумата по банков път, то това плащането следва да бъде установено със съответните банкови документи. В случаите на плащане в брой, този факт следва да е отразен в договора за правна помощ.

От указанията на ВКС могат да се направят следните изводи: 1. Съдът присъжда разноски само при доказано извършване на такива; 2. Държи се сметка за особени законови изисквания като ограничения за плащане в брой, но и други; и 3. Договорът за правна защита и съдействие може да има част, която да бъде с характер на „разписка“.

Представен е Договор за правна защита и съдействие между „ЮБЦ“ ЕООД и Адвокатско дружество „Г. и П.“, представлявано от адв. Г., в който е посочено договорено възнаграждение за правна защита и съдействие в размер на 360.00 лева платимо в брой, и отразяване, че същата сума е внесена.

Този договор не е съобразен с норми от публичен порядък, за които съдът следи служебно.

Приложеният договор за правна защита и съдействие е между дружества. Това означава, че документалната обосновааност на всяка една сделка, сключвана от тези субекти, следва да е съобразена с особените завишени изисквания на ЗДДС и ЗСч. Това са допълнителни условия от публичен ред, подобни на ограниченията на плащания в брой, споменати в т. 1 на ТР.

Съгласно чл. 113, ал. 1 ЗДДС всяко данъчно задължено лице - доставчик е длъжно да издаде фактура за извършена от него доставка на стока или услуга или при получаване на авансово плащане преди това. Адвокатското дружество, регистрирано по ЗДДС на 22.07.2015 г., е било длъжно да издаден фактура най-малко в два екземпляра с нормативно предвидено съдържание.

По делото не е представена фактура за извършеното плащане.

За пълнота следва да се посочи, че и извън случаите на регистрирани по ЗДДС лица, адвокатът (не адвокатското дружество), е длъжен да издава документ, отговарящ на изискванията на чл. 7, ал. 1 ЗСч за получените от него доходи (на основание чл.9, ал.2 ЗДДФЛ). Един от документите, съдържащи тези реквизити, е разписката в договора за правна защита от адвокатски кочан, защото той съдържа необходимите реквизити на първичен счетоводен документ. Съставя се в 3 еднообразни екземпляра, поставени в прономеровани кочани, с индигирани копия със серия и пореден номер, от които оригинала се връчва на клиента, второто копие се прилага по делото, а третото остава в кочана и се пази пет години. Сключването на договор не в утвърдения образец не влияе върху неговата валидност, а върху убеждаващо въздействие върху съда, че уговорената сума реално е платена. Разколебаваното на този извод се подсилва от споменатото по-горе обстоятелство, че договорът не е заверен, както и че датата му предхожда крайния срок на задължението, чието изпълнение се търси.

В този смисъл Решение на ВКС по н.д.783/2016 г., докладчик С.М..

На основание чл. 235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено на основание чл. 415, вр. с чл. 422 от ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1 и чл. 92, вр. чл. 99 ЗЗД, вр. чл. 228, ал. 1 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, спрямо Р. М. Р., ЕГН *****, с адрес в *****, че съществува вземането на от „ЮБЦ“ ЕООД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***** 8, за сумата от 1183.58 лева (осемдесет и три лева и 0,94 ст.) – представляваща парично вземане, от които: **317.58 лева** - обезщетение за неизпълнение на договори с клиентски номер ***** от дата 12.09.2016г., 26.12.2016г., 13.06.2017г., обективизирано във фактура № 0021334551/ 22.09.2017г. на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, цедирано в полза на заявителя; **866.00 лева** - незаплатена част от лизингови вноски за устройство GSM марка „SAMSUNG GALAXY S8“, със сериен № 359038081922681, с крайна цена 995.56 лева, с вкл. ДДС, по договор за лизинг от 13.06.2017г. сключен между длъжника и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, цедирано в полза на ищеца, присъдени със Заповед № 260002 за изпълнение по чл. 410 от ГПК от 18.08.2020 г. по ч.гр.д. № 351/ 2020 г. на Районен съд – Луковит.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответника Р. М. Р., с горепосочената самоличност, **ДА ЗАПЛАТИ** на ищеца „ЮБЦ“ ЕООД с ЕИК ***, действащо чрез адвокат В. Г. от САК, сумата **362.85** (триста шестдесет и два лева и 85 ст.) лева, представляваща **разноски по делото** за държавна такса в заповедното и исковото производство и внесен депозит за особен представител на ответника, и **ОТХВЪРЛЯ** претенцията за разноски за адвокатско възнаграждение, поради липса на доказателства за реално плащане.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Ловеч, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

След влизане на решението в сила, **ДА СЕ ВЪЗСТАНОВИ** на ищеца „ЮБЦ“ ЕООД сумата от 89.37 лева, представляваща надвнесен депозит за особен представител на ответника по гр. дело № 666/ 2020 г.

Съдия при Районен съд – Луковит: _____